

som staa under Generaldirektøren, bliver Forholdet i Virkeligheden stærkt. Den, som først og fremmest har at træffe en Afgørelse paa sit Ansvar med Hensyn til Spørgsmaal, som kunne opstaa, er Generaldirektøren, og jeg kan ikke indse, hvilke Betæneligheder det skulde føre med sig, at den samme Mand paa de andre Omraader er Chef for de paagældende Regnskabsmedlemmer og for Revisionen ganske paa samme Maade, som Ministeren er det. Der er ogsaa en anden Side af Sagen, og det er, at det ellers vil blive betydelig bekvemligere.

Jeg har her tilladt mig at udbille min Opfattelse af denne Materie, for saa vidt jeg fra mit Bøgnmandsstandpunkt har kunnet danne mig nogen Mening derom. Det forekommer mig i det store og hele, at Regeringsforslaget er godt og vel overvejet. Det forekommer mig særlig at være en meget heldig Forandring, som er foretaget ved at afløse Afdelingscheferne med de 2 Medhjælpere. Man faar derved en virkelig Adskillelse mellem Driftsforvaltningen, med udvidet Myndighed for Driftscheferne og Centralforvaltningen. For mit Vedkommende kan jeg ikke se andet, end at det er det samme, man havde — ganske vist i betydelig mindre Maalestok, den Gang man havde det sjællandske Jærnbane selskab og den jydsk-synske Jærnbane selskab. Der var Forholdet ogsaa saaledes, men det er blevet noget forrykket i Tidens Løb ved denne Institution med de 4 Afdelinger; ganske vist var det ikke tilfældet, men Forholdene have ført det med sig. Regeringen har været opmærksom paa dette og har altsaa stillet Forslag, hvorved man vender tilbage til det gamle i det store og hele, men naturligvis med de forøgede Kræfter, som behøves, og med en Adskillelse mellem Drifts- og Centralforvaltningen samt med fornøden Bistand for Generaldirektøren dels ved de under ham sorterende Kontorer og dels ved Medhjælperne. Men som sagt Sagen vil blive gjort til Genstand for udførlig Drøftelse i et Udvalg, og jeg vil haabe, at det vil lykkes at føre den til Ende.

Runn: Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, og som jeg vil kalde et ældre udmærket Medlem af Jærnbaneudvalget, fandt Anledning til at stille sig saa bestemt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, turde der for mig sammenlignelsesvis være Anledning til ganske at tie stille, men jeg tror dog, at det ærede Medlem i en vis Henseende der beqaar en Uret, og at naar der maatte levnes Landstinget den fornødne Tid til at behandle Lovforslaget, vilde det ogsaa være muligt for det at

trænge ind i den Materie, som foreligger. Det er jo et mægtigt Arbejde, som i den Henseende er udført i Folketinget i Forvejen. — Jeg vil derfor tillade mig at tage Spørgsmaalet op fra samme Side, som det ærede Medlem tog det fra, idet jeg vil tage til Udgangspunkt: Regeringsforslaget, inden jeg gaar over til at behandle det Forslag, som egentlig foreligger, nemlig det af Folketinget vedtagne.

Da Ministeren forelagde Forslag til Statsbane driftens Ordning, blev det, tror jeg, mødt med Anerkendelse og Tak og det med en vis Ret, fordi det er et uheldigt Forhold, at en saa vigtig Administration som Jærnbaneadministrationen hviler paa en saa løs Grund, som den gør i dette Øjeblik, saaledes at den er uden Rigsdagens Kontrol og Medvirkning, og det er ogsaa, hvad det reale angaar, aldeles utvivlsomt, at der i Statsbane driftens Ordning er saa store Brøst og Stævheder at den turde trænge til et Østersyn. Det er derfor ganske naturligt, at man har modtaget Forslaget med en Tak. Navnlig fra et rent primitivt Rigsdagsstands punkt, om jeg saa maa sige, er det fuldstændig berettiget, thi vel indeholder Forslaget paa de første 9 Sider intet som helst, eller saa at sige intet som helst, om Statsbane driftens Ordning, og paa de tre Fjerdedele af den tiende og sidste Side ikke mere om dette, end hvad der overlades til Indenrigsministerens Bestemmelse i Fremtiden ligesom hidtil. Men i de sidste to (maa Paragraffer, den ene paa halvtredje, den anden paa halvanden Linie, indeholdes der saa meget, at det har maattet kunne glæde Rigsdagen i ganske overordentlig høj Grad, nemlig dette, at et Overflag over Statsbane driftens Indtægter og Udgifter skal bringes ind paa de aarlige Finanslove, og at en fuldstændig Beretning om Driften og alt, hvad der hører til disse Forhold, aarlig skal forelægges Rigsdagen. Fra et noget højere Lovgiver Standpunkt, turde der dog være nogen Tvivl om, at Glæden er berettiget, thi som alt antydet, selve Lovforslaget indeholder saa overmaade lidt om Statsbanernes Organisation, det, det egentlig indeholder, er, at det for Fremtiden, eller for en foreløbig Fremtid, ligesom hidtil overlades til Indenrigsministeren at bestemme Fartplaner, Takster, Befordringsreglementer o. s. v., o. s. v. Vel indeholdes der i Lovforslagets § 1 lidt, som stater henimod Organisation, i det ene Ord: Statsbane driften Ledes af en Generaldirektør, hvortil der saa knytter sig den Bemærkning: at han skal bestaa af to komiterede, og at han har under sig syv Forvaltningschefer. Saaledes